

PS-tuần Bát Nhật-thứ bảy
(Cv 4,13-21/Mc 16,9-15)
Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

LOAN BÁO TIN MỪNG PHỤC SINH

Chúng ta đang ở sát ngày cuối của Tuần Bát Nhật Phục Sinh, nơi ánh sáng Phục Sinh tiếp tục bùng lên, soi sáng tâm hồn và trí óc chúng ta. Hôm nay, những bài đọc mà chúng ta vừa nghe – trích từ Sách Tông Đồ Công Vụ và Tin Mừng Mác-cô – kêu gọi chúng ta một cách mạnh mẽ. Kêu gọi chúng ta suy ngẫm về vai trò của mình, về bổn phận của mình, về niềm vui dạt dào và trách nhiệm thiêng liêng là loan báo Tin Mừng: **Chúa Kitô đang sống, Người thực sự đã sống lại!**

1. “Hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, Loan Báo Tin Mừng”

Trích đoạn Tin Mừng theo thánh Mác-cô như một tổng kết những gì xảy ra liên quan đến biến cố Chúa Giêsu Phục Sinh. Dù đã nhiều lần nhận được sứ điệp Chúa Phục Sinh qua một số người thân tín, các môn đệ Chúa vẫn “cứng lòng tin”. Tại sao vậy?

Họ đã chứng kiến cuộc đóng đinh, họ đã khóc thương cái chết của Thầy mình, họ đã tin rằng mọi thứ đã kết thúc. Nhưng Chúa Giêsu, trong lòng thương xót vô biên, không để cho sự không tin của họ làm họ tiếp tục nản lòng, thất vọng. Người đã hiện ra với họ. Và trong cuộc hạnh ngộ này, Người giao cho họ một sứ mệnh: “Hãy đi khắp tứ phương thiên hạ loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo.”

Khi trao cho các môn đệ sứ mệnh này, Người biết rằng sức mạnh của Chúa Thánh Thần sẽ biến đổi họ, lấp đầy họ bằng sự táo bạo và kiên nhẫn. Người nhìn thấy trong họ, không phải những con người nản chí, mà là những tông đồ nhiệt thành, những chứng nhân can đảm, những sứ giả của Tin Mừng của Người. Người biết rằng họ sẽ trở thành những “người được phục sinh”, những người được biến đổi bởi cuộc gặp gỡ với Người. Và chúng ta, chúng ta đang ở đâu với sứ mệnh này? Chúng ta vẫn là những môn đệ không tin, bị giam hãm trong những nghi ngờ và sợ hãi của mình không? Hay ánh sáng Phục Sinh đã soi sáng tâm hồn chúng ta, thúc đẩy chúng ta làm chứng cho niềm hy vọng đang có trong chúng ta?

2. “Những gì tai chúng tôi đã nghe, mắt đã thấy, chúng tôi không thể không nói ra”

Sách Tông Đồ Công Vụ đưa chúng ta đến một bối cảnh khác, đó là những gì diễn ra sau biến cố Lễ Ngũ Tuần. Chúa Thánh Thần đã ngự xuống trên các tông đồ, lấp đầy các ngài bằng sức mạnh và lòng can đảm. Hai Tông Đồ Phêrô và Gioan, những người trước đây rụt rè và sợ hãi, giờ đây đứng trước các thượng hội đồng Do Thái, làm chứng một cách táo bạo về sự Phục Sinh của Chúa Kitô. Bất chấp những lời đe dọa, những lệnh cấm, những nguy hiểm đang rình rập, các ngài khẳng định với một niềm tin không lay chuyển: “Những gì tai chúng tôi đã nghe, mắt đã thấy, chúng tôi không thể không nói ra.”

Kinh nghiệm gặp gỡ Chúa Kitô phục sinh đã biến đổi các Tông Đồ. Thánh Thần đã ban sức mạnh cho các ngài. Các ngài không thể im lặng được nữa. Các ngài được thiêu đốt bởi một ngọn lửa bên trong, bởi một nhu cầu cấp thiết là chia sẻ Tin Mừng Chúa Phục Sinh với toàn thể giới.

Và chúng ta, chúng ta đã nhìn thấy và nghe được những gì? Chúng ta đã trải nghiệm sự hiện diện sống động của Chúa Kitô trong cuộc sống của mình chưa? Chúng ta có sẵn sàng làm chứng cho kinh nghiệm này, ngay cả khi điều đó khiến chúng ta phải trả giá? Chúng ta có sẵn sàng đương đầu với sự chế giễu, sự thờ ơ, thậm chí là sự thù địch, để chia sẻ niềm hy vọng mà chúng ta đã nhận được?

3. “Tình yêu của Chúa Kitô thúc bách chúng ta”

Thánh Phaolô nói với chúng ta: “Tình yêu của Chúa Kitô thúc bách chúng ta.” Đó là một sức mạnh lớn lao, một lời kêu gọi không thể cưỡng lại, một bốn phần thiêng liêng. Đó không phải là một sự ép buộc bên ngoài, áp đặt bởi một luật lệ lạnh lùng và vô cảm. Đó là một sự thúc bách bên trong, nảy sinh từ lòng biết ơn, từ tình yêu bao la mà chúng ta dành cho Chúa Kitô, Đấng đã hiến mạng sống vì chúng ta.

Tình yêu của Chúa Kitô thúc bách chúng ta bước ra khỏi bản thân mình, đến với người khác, chia sẻ với họ niềm vui Phục Sinh. Nó thúc bách chúng ta trở thành những chứng nhân, những người loan báo, những nhà truyền giáo.

Nhưng điều đó có nghĩa là gì một cách cụ thể, ngày nay?

Điều đó có nghĩa là sống đức tin của chúng ta một cách chân thực, bằng lời nói và hành động. Điều đó có nghĩa là trở thành những chứng nhân hơn là những thầy dạy. Điều đó có nghĩa là hiện diện trên thực địa, nơi có những nhu cầu, nơi có những đau khổ, nơi có những câu hỏi hiện sinh, nơi có những người đang cần đến Tin Mừng của Chúa. Điều đó có nghĩa là làm chứng cho niềm hy vọng, niềm vui, sự bình an mà Chúa Kitô đã hứa ban. Điều đó có nghĩa là trở thành những dấu chỉ của tình yêu Thiên Chúa trong thế giới, bằng cách yêu thương tha nhân như chính mình, tha thứ cho những người đã xúc phạm chúng ta, bằng lòng thương xót đối với những người yếu đuối và nhỏ bé nhất.

Làm chứng cho sự Phục Sinh của Chúa Kitô, loan báo Tin Mừng, trở thành những nhà truyền giáo cho ngày nay, không chỉ đơn thuần là lặp lại những công thức, những tín điều, những giới luật. Đó là sống một kinh nghiệm cá nhân với Chúa Kitô hằng sống, và để kinh nghiệm đó biến đổi cuộc sống của chúng ta và lan tỏa xung quanh chúng ta. Đó là trở thành những người nam và nữ của cầu nguyện, bén rễ sâu vào Tin Mừng, sẵn sàng để Chúa Thánh Thần hướng dẫn. Đó là trở thành những người thợ xây dựng hòa bình, công lý, hòa giải. Đó là trở thành những người gieo trồng hy vọng, trong một thế giới quá nhiều thất vọng.

Chúng ta hãy để ánh sáng Chúa Kitô Phục Sinh soi sáng tâm hồn chúng ta, hãy để tình yêu của Chúa Kitô thúc bách chúng ta, và hãy ra đi với niềm vui và sự táo bạo để loan báo Tin Mừng cho tất cả những người mà chúng ta sẽ gặp trên đường đời.